

af de i saa Henseende eksisterende konstitutionelle Midler vilde kunne komme til en Overenskomst ogsaa paa dette Punkt. Jeg har kun villet konstatere, at den Stilling, som Regjeringen og Mindretallet her i denne Sal og Landstingets Flertal her har indtaget, ikke varsler godt for Forslagets Gjennemførelse. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5. Valgkreds (P. Holm) har allerede udtalt sig om den Del af den høitærede Finanzministers Udtalelser, som angik de 6 første Paragrafer, og jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til, hvad det ærede Medlem der udtalte. Vi anse ikke de første 6 Paragrafer for unyttige men vi mene, at de ikke i noget nærværdigt Omfang vilde faae praktisk Betydning uden i Forbindelse med § 7, saaledes som vi have foreslaaet den. Jeg vil spørge den høitærede Finanzminister, om han vilde finde det rimeligt, om man anvendte det samme Ræsonnement overfor ham, naar han i dette Thing, indbragte et Lovforslag hvori der er en Række af Paragrafer, som efter den ærede Ministers Mening kun faae Betydning ved at staa sammen med andre Paragrafer? Vilde han saa finde, at det var et rimeligt Ræsonnement, at vi sagde: Nei, de Paragrafer, Ministeren sætter Pris paa, bryde vi os ikke om, men vi ere villige til at tage de andre! Den høitærede Finanzminister vilde vist i saa Tilfælde sige: Ja, hvis jeg ikke kan faae den Del af Forslaget igjennem, saa for mig er det Væsentlige, som er den praktiske Betingelse for, at de øvrige kunne faae Virkelighed, vil jeg ikke gaa med til at sætte et saadart dødsfødt Foster i Verden. Den høitærede Minister sagde ligeledes, at Formaålet med Loven her meget godt kunde naaes igjennem Landstingets Laanebestemmelse. Ja, det er og bliver selvfølgelig en Skønssag. Jeg tror, at der er Udskilligt i den praktiske Erfaring, som vi have bag os, og i Forholdenes egen Natur, som maa sige os, at forsaavidt vi ikke føie en Gaveparagraf til, saa vil den praktiske Virkning af Forslaget blive saa godt som Intet. Jeg kan ikke indse, at den ærede Minister paa nogen Maade har godtgjort, at Forslaget, saaledes som det foreligger fra Landstinget, efter al Sandynlighed vil kunne faae nogen praktisk Betydning. Forholdet er jo nemlig dette, at den Nød, der har hersket i Landet i de senere Aar, den Nedgang, der har været for Landbruget og Byernes Erhverv paa alle Punkter, selvfølgelig har tynget paa Kommunerne ligesaa vel som paa de Private. Sattighyrden er steget, og der er stillet store Krav til Kommunerne i forskjellige Ret-

ninger, ikke mindst netop i Henseende til Sværkættelsen af Arbejder, og Kommuner-nes Tilstand heri Landet er jo i det Hele taget saaledes, at man snart for Alvor maa tænke paa at lette dem for de Byrder, som de allerede have. Da Kommunerne i Forveien ere overbebyrdede, og man ikke kan vente, at de skulle kunne læsse endnu flere og tungere Byrder over paa deres Beboere, end disse allerede nu maa bære, mener jeg, at man er fuldt berettiget til at sige, at skal dette Forslag faae praktisk Betydning, saa maa Staten træde hjælpende til.

S. Jensen: Der er flere af de ærede Medlemmer, som have udtalt sig derhen, at denne Sag allerede var uddebateret. Jeg kan ikke være enig med de Medlemmer, som have udtalt dette. Jeg tror, at vi adskillige Gange her i Salen vilde komme tilbage til denne Sag, som forekommer mig i høi Grad at have Krav paa vor Opmærksomhed. Jeg tvivler ikke om, at der baade fra Regjeringens og fra Høires og fra Venstres Side er god Villie til Stede for at faae dette Spørgsmaal løst paa en tilfredsstillende Maade, men Ulykken er den, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) i Slutningen af sit Foredrag gjorde opmærksom paa, at vi hidtil ikke ere komne længere end til, at strides om, hvis Skylden er for, at der til Dato Ingenting er gjort. Det kan jo være meget interessant at undersøge det Spørgsmaal, hvem der har Skylden, men Ulykken er den, at det for de arbejdsløse Mennesker egentlig har meget lidt Interesse at følge denne interessante Undersøgelse. Det er jo egentlig dem, som skulle hjælpes, og de kunne ikke leve af vore Undersøgelser. Saavidt jeg kan forstaa — jeg trænger i den Henseende saavel som i andre til megen Belæring — er Høires Standpunkt i Diebliffet det, at det erkjender, at Staten eller Samfundet har, om ikke en juridisk saa dog en moralsk Forpligtelse til at staae Arbejde i arbejdsløse Tider. Jeg skal nu erkjende, at dette henset til et konservativt Standpunkt er et Fremskridt. Saavidt jeg veed var i ældre Tider det konservative Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal dette, at Staten ingen- som helst Forpligtelse havde til at staae Arbejde under saadanne Omstændigheder. Jeg indrømmer, at det konservative Parti i den Henseende har gjort et Fremskridt, og jeg er ogsaa fuldstændig enig baade med den høitærede Conseilspræsident og med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) i, at det at hjælpe ved Arbejde selvfølgelig er den naturlige Maade